

ת"פ 39345/03/20 - יאיר סבג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2020

ת"פ 39345-03-20 מדינת ישראל נ' סבג(עציר) ואח'

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט בני שגיא
המבקש (הנאשם)

יאיר סבג (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יוסי קורצברג ועו"ד נורית פרחי

החלטה בעתירה לגילוי ראיה

1. כתב האישום המקורי שהוגש נגד המבקש (להלן - **הנאשם**) ונגד נאשם 2, ייחס לנאשם עבירות של ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

נטען כי בין הנאשם לבין אלי דהן (להלן - **דהן**) קיים סכסוך שטיבו אינו ידוע למאשימה. על-פי כתב האישום ביום 9.3.20 הגיעו הנאשמים יחד עם אדם נוסף, למקום סמוך לביתו של דהן, כשהם מצוידים באקדח, כאשר הנאשם החזיק אף בכיסו סכין מתקפלת. באותה עת שהה דהן במקום יחד עם מספר אנשים שזהותם אינה ידועה (להלן - **החבורה**), ועם הגעת הנאשמים החלו חילופי צעקות בין הנאשמים לבין החבורה. הנאשמים יצאו מהרכב והתקרבו לחבורה, כאשר הנאשם אחז בידו את האקדח, ואף אחד מבני החבורה אחז אקדח (להלן - **האחר**).

בהמשך, נעמד הנאשם מאחורי הרכב, דרך את האקדח וירה ירייה אחת, ומיד לאחר מכן החלו הנאשם והאחר (מחבורתו של דהן) לרוץ זה לכיוון זה בצעקות. האחר ניסה לירות, אולם המחסנית נפלה מאקדחו פעם אחר פעם והדבר לא עלה בידו. האחר התרחק מהמקום ורץ לגינה סמוכה, ואדם נוסף שהיה במקום אחז בנאשם והכניסו בחזרה אל הרכב. בשלב זה, רץ דהן לכיוון הרכב בו היה הנאשם (ובו נהג נאשם 2) ופתח את דלתו האחורית-ימנית כשהוא אחז בידו בחפץ כלשהו. נאשם 2 חזר אף הוא לרכב, התניע אותו, ואז פנה לסמטה סמוכה. בשלב זה, הוציא הנאשם את ידו הימנית אשר אחזה באקדח, אל מחוץ לחלון הרכב, וכיוון את הנשק אל עבר האחרים. לאחר מכן, נסע נאשם 2 לכיוון בית החולים וולפסון, שכן הנאשם סבל אותה עת מפצע דקירה ברגלו, אשר אופן גרימתו אינו ידוע לתביעה. בסמוך לבית החולים וולפסון נעצר הרכב על-ידי כוחות

המשטה, באותן נסיבות נתפסו הנאשמים כאשר האקדח מונח מתחת לשטיח שלרגלי מושב הנהג, בו ישב באותה עת נאשם 2, וכן נתפס הסכין אותו נשא הנאשם.

2. כחלק מהפעולות שביצעה התביעה, הוצאה תעודת חיסיון בגדרה נחסו, באופן חלקי, ארבע ידיעות מודיעיניות, וכן שני פריטים נוספים המסומנים "א" ו- "ב".

3. במסגרת העתירה לגילוי ראיה, נטען כי יש מקום להסיר את החיסיון מעל הפריטים השונים שנחסו בתעודה, וזאת מהטעם שיש לראותם ככאלה החיוניים ביותר להגנת הנאשם. כך נטען, כי זהותו של אותו אדם מחבורתו של דהן שהחזיק אקדח, ששמו לא פורט בכתב האישום, ידועה למאשימה, וכי זו לא עשתה מאמצים ראויים לגילוי האמת והעמדתו לדין; כך נטען כי הנאשם נדקר במהלך האירוע, וגם בהקשר זה כשלה המאשימה מביצוע פעולות אשר יאפשרו את העמדתו לדין של הדוקר. טענה נוספת היא כי בחינת הידיעות המודיעיניות יכולה לשפוך אור על זהות כלל המעורבים באירוע, ולא מן הנמנע כי אותן ידיעות ילמדו כי דווקא חבורתו של דהן הייתה החוליה התוקפנית, בעוד הנאשמים התגוננו בלבד בפני אותם גילוי אלימות.

4. לאחר הדיון הראשון בעתירה, הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן, בגדרו הוספה עובדה משמעותית הרלוונטית עד מאוד להכרעה בעתירה.

אתמקד בתוספת בלבד, המגולמת בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן, בו צוין כי מיד לאחר שהנאשם יצא מהרכב בו היה (בצוותא עם נאשם 2), דקר אחד מבני החבורה את נאשם 1 ברגלו ובגבו, ובהמשך, נעמד הנאשם מאחורי הרכב, דרך את האקדח, וירה ירייה אחת.

הלכה למעשה, על-פי כתב האישום המתוקן (ובשונה מכתב האישום המקורי) אקט הירי שביצע הנאשם אירע, על-פי הנטען, לאחר שנדקר על-ידי אחד מבני חבורתו של דהן, ברגלו ובגבו, ובתגובה לאותן דקירות.

5. לצורך הכרעה בעתירה, קיימתי דיון במעמד הצדדים, וכן דיון במעמד התביעה בלבד, אליו התייצבו אף גורמי המודיעין הרלוונטיים מטעם המשטרה, אשר פירטו בפניי את הנתונים שהתבקשו לפרט בהקשר לידיעות המודיעיניות ולפריטים "א" ו- "ב" שנחסו בתעודה. חלק זה של הדיון תועד בפרוטוקול נפרד המוחזק בכספת בית המשפט.

6. התביעה לא חלקה על עמדתה העקרונית של ההגנה, המבוססת על קביעות בית המשפט העליון, לפיה מקום בו יוברר כי הראיה החסויה רלוונטית להגנת הנאשם ויכולה לסייע לה, לא ניתן יהיה להותיר את החיסיון על כנו [וראה לדוגמא - ע"פ 889/96 **מזריב נ' מדינת ישראל** פד"י נא(1) 433; ע"פ 1152/91 **סיקסיק נ' מדינת ישראל** פד"י מו(5) 8; ע"פ 4765/98 **אבו סעדה נ' מדינת ישראל**].

.(23.2.1999).

לצד עמדה עקרונית זו, ולגופו של עניין, סברה התביעה כי אין בחומרים החסויים כדי לסייע להגנת הנאשם, בוודאי לאחר תיקונו המשמעותי של כתב האישום.

7. בחנתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בחומרים הגולמיים העומדים ביסוד תעודת החיסיון ובפרפראזות שניתנו לסנגור, וראיתי לדחות את העתירה אשר דומה כי לאחר תיקונו של כתב האישום, הפכה ברובה המכריע ללא רלוונטית.

אציין כבר בפתח הדברים, כי לא מצאתי טעם בטענת ההגנה, שלא לומר בטענתה הספקולטיבית של ההגנה, לפיה מדובר במקורות מודיעיניים אינטרסנטיים שלא מן הנמנע כי מגויים על חבורתו של דהן. הדברים נבדקו במסגרת הדיון שנערך במעמד צד אחד, וזכו לתשובה ברורה מטעם גורמי המודיעין.

ביחס לידיעה 19-1623-296 - לאחר תיקונו של כתב האישום אין באמור בידיעה כדי לסייע להגנה.

ביחס לידיעה 20-0474-615 - אין בידיעה, או בחשיפת מוסר הידיעה, כדי לסייע להגנה (אלא דווקא להפך).

ביחס לידיעה 20-0474-638 - ידיעה זו כוללת נתונים המגולמים ממילא בכתב האישום (המקורי והמתוקן). הסנגור קיבל פרפראזה הולמת, והוצהר על-ידי התביעה כי ככל שיהיה מעוניין לעשות בה שימוש, תסכים התביעה לציון העובדות כפי שהן מופיעות בידיעה. בנסיבות אלה, אין בחשיפת מוסר הידיעה כדי לסייע להגנה.

ביחס לידיעה 20-0481-741 - גם בקשר לידיעה זו ציינה התביעה כי אין מניעה לשקף את תוכנה בכתב האישום, באופן שייתר את הצורך בדיון באשר לחשיפת המקור והמבוע. יצוין כי השורה השלישית בידיעה, כוללת למעשה שני חלקים, כאשר חלק אחד משתקף ממילא בתיקון שנערך בכתב האישום, והחלק השני אינו מסייע לנאשם (אלא דווקא להפך). מטעמים אלה, לא ראיתי כיצד יש בחשיפת מוסר הידיעה או המבוע כדי לסייע להגנה. לציון באותו הקשר, כי האירוע עצמו צולם בחלקו במצלמות אבטחה, כך שיש בידי ההגנה הנתונים הרלוונטיים בהקשר להתרחשות המתוארת בכתב האישום.

ביחס לחומר שסומן "א" - מדובר בחומר שאין בו כדי לסייע להגנה.

ביחס למסמך שסומן "ב" - מסמך זה קשור לידיעה המסתיימת בספרות 741, ומאותם טעמים

עליהם עמדתי, לא ראיתי כיצד יש בחשיפתו כדי לסייע להגנה.

8. על יסוד האמור לעיל, ראיתי לדחות את העתירה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תש"פ, 11/08/2020.

בני שגיא, שופט